

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาโดยใช้ชุดกิจกรรม
กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

**The Comparison of Academic Achievement in Social Studies Subjects of
Mathayom 3 Students at Wiangjedeewittaya School Using Activities
Sets and Traditional Learning Management**

อุกฤษฎ์ สุวรรณ และ อรนุช ลิมตศิริ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Ukrit Suwan and Oranuch Lintasiri
Ramkhamhaeng University, Thailand

Corresponding Author, E-Mail: 6414442017@rumail.ru.ac.th

*****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ก่อนและหลังเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาก่อนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ และ 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เป็นการวิจัยแบบทดลองประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 จำนวน 42 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดลอง คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 8 จำนวน 30 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ควบคุม คือ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ 1) ชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษา 2) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษา โดยใช้ชุดกิจกรรม 3) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ 4) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.73 การวิเคราะห์ผลโดยใช้การหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าประสิทธิภาพนวัตกรรม การทดสอบค่าที (t-test for Independent sample)

* วันที่รับบทความ : 9 มกราคม 2567; วันที่แก้ไขบทความ 24 มกราคม 2567; วันที่ตอบรับบทความ : 26 มกราคม 2567

Received: January 9, 2024; Revised: January 24, 2024; Accepted: January 26, 2024

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรม รายวิชาสังคมศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.27/81.87 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา โดยการจัดการเรียนรู้แบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และ 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดกิจกรรม; สังคมศึกษา; การจัดการเรียนรู้แบบปกติ; ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษา

Abstract

The proposes of this research are in order to conduct the activity set along with studying the Social studies subject efficiently in conjunction with 80/80 criteria and correlate the pre-effectiveness and post-effectiveness of the Social studies subject by assessing from set of activity and traditional instructional approach. Comparing the pre-effectiveness and post-effectiveness through an activity set and conventional teaching of Secondary 3 student is kind of experimental research of population in which the representative samples are comprised with secondary 3 room 1 and room 6 for 42 persons, secondary 3 room 8 for 30 persons and restrict representative samples as secondary 3 room 7 for 30 persons by randomly selecting. For the research equipment, there are consisted of activity set, lesson plan, traditional instructional approach and efficacy measurement test. The confidence interval is equal to 0.73 in which there are the analysis methods, for instance, average value, percent, standard deviation, innovation efficiency and t-test.

As a result, the activity set evaluation of secondary 3 have the efficiency about 82.27/81.87 in accordance to 80/80 criteria. In the meantime, the pre-effectiveness of activity set is particularly more than the post-effectiveness for 0.05 statistical point. Obviously, the efficiency of studying the social studies subject through traditional instruction approach is more than pre-effectiveness for 0.05 statistical point. Nevertheless, the efficiency from activity set conduction is significantly better than the traditional instruction approach to 0.05 statical point.

Keyword: Activity set, Social studies; Traditional instructional approach; Effectiveness of studying the Social studies subject

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 มาตรา 22 ระบุไว้ว่า การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถ เรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและมาตรา 14 ระบุว่าการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังต่อไปนี้ จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและ

ความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนด้วย และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ นำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 5)

ความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดให้สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เป็นกลุ่มสาระหนึ่งใน 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในปัจจุบันเปลี่ยนแนวคิดไปจากเดิม ไม่เน้นการเรียนรู้และทำข้อสอบได้เพียงอย่างเดียว แต่จะเน้นทั้งความรู้คุณธรรม กระบวนการเรียนรู้ การใช้ทักษะความร่วมมือ ในการเรียนรู้และทักษะการแก้ปัญหาในการดำรงชีวิตและปัญหาสังคม เพื่อให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ ด้วยตนเอง สามารถนำความรู้มาใช้ในการพัฒนาตนเอง และอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข รวมทั้งเข้าใจหลักการของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 10) ดังนั้น ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก ประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้คิดเป็น ทำเป็น ร่วมมือกันเรียนรู้ และเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ครูผู้สอนต้องสอนให้ผู้เรียน รู้หลักและวิธีการเรียนรู้ ตลอดจนคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่ถูกต้อง เหมาะสม เช่น การรู้จักคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล การคิดแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ การเป็นคนมี ระเบียบ รู้จักปฏิบัติตนด้วยความซื่อสัตย์สุจริต รู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ตามหลักการของ เศรษฐกิจพอเพียง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 13) ดังนั้น ในด้านกระบวนการสอนของครูผู้สอน จึงจำเป็นต้อง ได้รับการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนจะต้องเน้นให้ผู้เรียนได้คิดลงมือ ปฏิบัติ และให้ผู้เรียนจัดการค้นคว้าความรู้มากกว่า การสอนที่มุ่งเน้นเนื้อหาเพียงอย่างเดียว จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ได้แก่ การบริหารครู การจัดการเรียนการสอน สื่อการสอน ชุมชน นักเรียน ความพร้อมของโรงเรียน กิจกรรมที่สนับสนุนการสอน การนิเทศ การวัดผล ประเมินผล โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอน ซึ่งได้แก่ การเตรียมการสอน ความ เหมาะสมของกิจกรรมและเทคนิคการสอน ซึ่งปัจจัยที่กล่าวมานี้เป็นเครื่องมืออันสำคัญในการ พัฒนาการเรียนการสอน ดังนั้นจะเห็นได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียน การสอนจะมีประสิทธิภาพและ บรรลุจุดมุ่งหมายที่แท้จริงนั้น จึงเป็นหน้าที่ครูผู้สอนที่จะต้องปรับปรุงการสอนใหม่ โดยการนำเอา เทคนิควิธีการสอนใหม่ ๆ เข้าไปช่วยทำให้บทเรียน น่าสนใจ ซึ่งเทคนิควิธีการสอนจะต้องสอดคล้องกับ ลักษณะเนื้อหา วิธีที่มุ่งให้ผู้เรียนร่วมกันคิด ร่วมกันค้นคว้า ร่วมกันทำงานและร่วมกันแก้ปัญหา

วิชาพระพุทธศาสนาเป็นวิชาหนึ่งของหลักสูตรการเรียนการสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะบางอย่างที่แตกต่างจากวิชาอื่น เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ เพราะวิชาพระพุทธศาสนามีวัตถุประสงค์การเรียนรู้เพื่อขัดเกลาร่างกาย และจิตใจ ของผู้เรียนให้พัฒนาด้านคุณธรรมและจริยธรรม ส่วนวิชาวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ มีวัตถุประสงค์เพียงการเรียนรู้เพื่อประเทืองปัญญาและเพื่อประกอบอาชีพบางอย่างที่ตนชอบใจ จากการจัดการเรียนการสอนในปี พ.ศ.2565 พบว่าพระพุทธศาสนาด้านครูผู้สอนขาดความรู้ความชำนาญและประสบการณ์ทางพระพุทธศาสนา จึงทำให้ต้องสอนไปตามเนื้อหาสาระของหลักสูตรด้วยเวลาที่จำกัด มีเนื้อหาที่ยากและซ้ำซ้อน การเรียนการสอนเน้นบรรยาย เป็นเหตุให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายและมีทัศนคติเชิงลบต่อวิชาพระพุทธศาสนา นักเรียนส่วนใหญ่คิดว่าการเรียนวิชาพระพุทธศาสนาไม่มีประโยชน์ในการนำไปใช้ในการสอบในระดับที่สูงขึ้น หรือการนำไปใช้เพื่อประกอบอาชีพ จึงมองไม่เห็นความสำคัญของพระพุทธศาสนา ด้วยจิตสำนึกที่ดี ซึ่งปัญหาทั้งหมดเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไข (พิทักษ์ สีนาลาด, 2549 : 41) ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนานวัตกรรมที่ช่วยในการจัดการเรียนรู้ โดยการนำชุดกิจกรรมเข้ามาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยชุดกิจกรรมการเรียนรู้คือ สื่อการเรียนรู้ที่จัดลำดับขั้นตอนของเนื้อหาและกิจกรรมตามขั้นตอนให้เป็นระบบรัดกุม กำหนดจุดประสงค์ของกิจกรรม กำหนดกิจกรรม เวลาและสื่อการสอนเอาไว้อย่างชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเองและบรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพภายในระยะเวลาอันสั้น

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยได้ตระหนักถึงสภาพปัญหาในการจัดการเรียนการสอนจึงมีความต้องการศึกษาค้นคว้า การทำวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรม ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 การใช้ชุดกิจกรรมมีแนวทางจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย ๆ และร่วมกันใช้ชุดกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกัน เกิดความสุข ลดความเครียดจากการเรียน การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ช่วยเหลือพึ่งพาซึ่งกันและกันและมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนของตนเองและส่วนรวม เพื่อให้ตนเองและสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ มีรายละเอียด ดังนี้

1. รูปแบบการวิจัย

รูปแบบของการวิจัย เป็นรูปแบบกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมวัดก่อนหลังการทดลอง (Randomized Control -Group Pretest -Posttest Design)

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิจัย

กลุ่ม	สอบก่อน	การทดลอง	สอบหลัง
E ₁	T ₁	X ₁	T ₂
E ₂	T ₁	X ₂	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- E₁ แทน กลุ่มทดลอง
E₂ แทน กลุ่มควบคุม
T₁ แทน การสอบก่อนที่จะกระทำการทดลอง
T₂ แทน การสอบหลังจากที่ได้จัดกระทำการทดลอง
X₁ แทน วิธีสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม
X₂ แทน วิธีสอนด้วยการจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติ

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/ผู้ให้ข้อมูล

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาสภาเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน จำนวน 310 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาสภาเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน จำนวน 102 คน ได้มาโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) โดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้หาประสิทธิภาพ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และ 6 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาสภา ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาลำปาง ลำพูน จำนวน 42 คน

2. กลุ่มทดลอง คือ กลุ่มที่เรียนด้วยชุดกิจกรรม เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง ม.3/8 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาสภา ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ห้อง 1 จำนวน 30 คน

3. กลุ่มควบคุม คือ กลุ่มที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้แบบปกติ เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง ม.3/7 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยาสภา ตำบลลี้ อำเภอลี้ จังหวัดลำพูน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 ห้อง 1 จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 5 แผน จำนวน 11 ชั่วโมง (ชุดกิจกรรม)

3.2 แผนการจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก จำนวน 5 แผน จำนวน 11 ชั่วโมง (แผนปกติ)

3.3 ชุดกิจกรรมสำหรับจัดการเรียนรู้วิชาพระพุทธศาสนา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปต่าง ๆ ทั่วโลก ประกอบด้วยชุดกิจกรรมดังต่อไปนี้

1. เรื่อง วิธีการเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนา (กระดานแม่เหล็กหรรษาชุดที่ 1)
2. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปเอเชีย (กระดานแม่เหล็กหรรษาชุดที่ 2)
3. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปยุโรป (กระดานแม่เหล็กหรรษาชุดที่ 3)
4. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปอเมริกา (ทนายภาพปริศนา ชุดที่ 4)

5. เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาเข้าสู่ทวีปออสเตรเลียและโอเชียเนีย (เปิดป้ายโฆษณาซึ่งความรู้ ชุดที่ 5)

2.4 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพระพุทธศาสนา ก่อนเรียนและหลังเรียนของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

4. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ให้กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 8 และกลุ่มควบคุม ได้แก่ นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 7 ทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre - test) บันทึกผลการทำแบบทดสอบไว้เป็นคะแนนสอบก่อนเรียน

4.2 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ฉบับเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน ไปทดสอบหลังการเรียน (post – test) กับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งหนึ่ง แล้วรวบรวมคะแนนจากการ ทดสอบของกลุ่มตัวอย่าง โดยบันทึกลงตารางที่กำหนดไว้

4.3 การวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อดูว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวแรก การวิเคราะห์ผลคะแนนจากการทำใบงาน 5 ชุด ผู้วิจัยนำคำตอบที่ถูกต้องในใบงาน วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด นำใบงานแต่ละชุดนำมารวมกันแล้วคำนวณหาคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นคะแนนได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เป็นประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 ตัวหลัง เป็นค่าเฉลี่ยและร้อยละของคะแนนที่ถูกต้องจากการทำแบบทดสอบย่อยวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากการทำใบงาน ภายหลังการใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

4.4 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ t-test Dependent

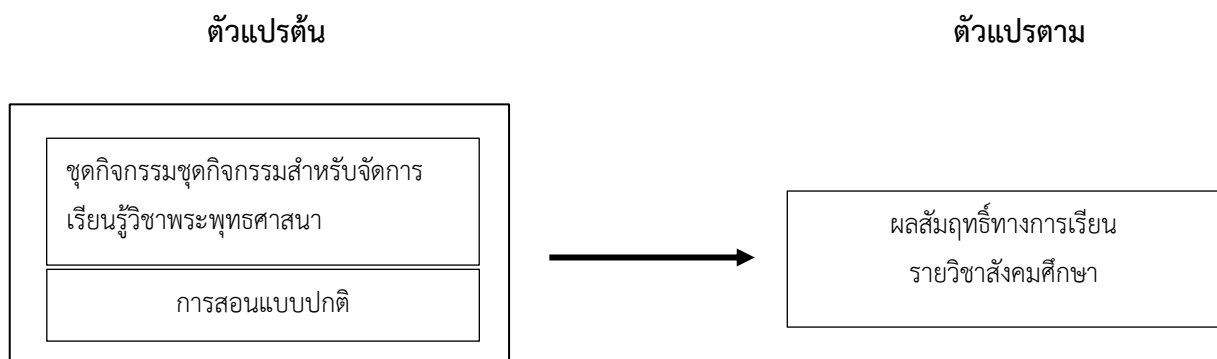
4.5 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ t-test Dependent

4.6 เปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมและการจัดการเรียนรู้แบบปกติในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติ t-test Independent

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลแนวคิดทฤษฎีและทบทวนเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์รายละเอียดไว้ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง 2560)
2. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนวิชาสังคมศึกษา
  - 2.1 ความหมายของวิชาสังคมศึกษา (สิริวรรณ ศรีพหล 2554 : 8) ,
(อิทธิเดช น้อยไม้ 2560 : 13)
  - 2.2 ความสำคัญของวิชาสังคม (สมพร โตนวล 2551 : 5) , (อิทธิเดช น้อยไม้ 2560 : 14)
  - 2.3 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ในวิชาสังคมศึกษา (สมพร โตนวล 2551: 123) ,
(อิทธิเดช น้อยไม้ 2560: 81) ,
3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม
  - 3.1 ความหมายของชุดกิจกรรม (สระรียา สะและหมัด 2555 : 341) ,
(วิริตดาภรณ์ ลาบรรเทา 2557 : 54)
  - 3.2 องค์ประกอบของชุดกิจกรรม (บุญเกื้อ ควรหาเวช (2545 : 95-98)
(รัตนะ บัวสนธิ์ 2552 : 34)
  - 3.3 ประเภทของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ (บุญเกื้อ ควรหาเวช 2545 : 94) ,
(ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี 2545 : 59)
  - 3.4 ประโยชน์ของชุดกิจกรรม (บุญเกื้อ ควรหาเวช 2545 : 110-111)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษาผู้วิจัยได้นำชุดกิจกรรมไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา จำนวน 42 คน โดยการเก็บคะแนนระหว่างเรียนด้วยใบงานที่สร้างขึ้นและทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อนำมาหาค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ดังปรากฏในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมรายวิชาสังคมศึกษา

การทดลอง	จำนวน	คะแนนรวมระหว่างเรียน		คะแนนหลังเรียน		ประสิทธิภาพ
	นักเรียน (คน)	(50 คะแนน)		(25 คะแนน)		
		ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E1)	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ (E2)	
รายบุคคล	3	40.33	80.67	20.33	81.33	80.67/81.33
กลุ่มย่อย	9	40.89	81.78	20.22	80.89	81.78/80.89
ภาคสนาม	30	41.10	82.20	20.47	81.87	82.27/81.87

จากตารางที่ 2 แสดงผลประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม รายวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 1 และห้อง 6 ตามลำดับขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพทั้ง 3 ขั้นตอน พบว่า การหาประสิทธิภาพ ขั้นที่ 1 (แบบรายบุคคล) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 80.67 (E1) / 81.33 (E2) ขั้นที่ 2 (กลุ่มย่อย) มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.78 (E1) / 80.89 (E2) และขั้นที่ 3 มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.20 (E1) / 81.87 (E2)

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ดังปรากฏในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน (กลุ่มทดลอง)	30	11.46	2.36	0.22	.824
ก่อนเรียน (กลุ่มควบคุม)	30	11.33	2.26		

*p<.05

จากตารางที่ 3 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก เท่ากับ 11.46 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.36 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา การสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม ดังปรากฏในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง

การทดสอบ	n	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน (กลุ่มทดลอง)	30	11.47	2.36	-20.98*	.000
หลังเรียน (กลุ่มทดลอง)	30	20.33	3.07		

หมายเหตุ : * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 20.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.36 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.47 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.07

4. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยการสอนแบบปกติ ดังปรากฏในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	n	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
ก่อนเรียน (กลุ่มควบคุม)	30	11.33	2.26	-22.57*	.000
หลังเรียน (กลุ่มควบคุม)	30	18.57	2.98		

หมายเหตุ : * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการสอนแบบปกติของนักเรียนกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอยู่ที่ระดับ .05 โดยนักเรียนกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก สูงกว่าก่อนเรียนเท่ากับ 18.57 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.98 และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 11.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.26

5. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเวียงเจดีย์วิทยา โดยใช้ชุดกิจกรรมและการสอนแบบปกติ ดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

การทดสอบ	N	เฉลี่ย	S.D.	t	sig
หลังเรียน(กลุ่มทดลอง)	30	20.33	3.07	2.26*	0.027
หลังเรียน(กลุ่มควบคุม)	30	18.57	2.98		

หมายเหตุ : * แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p \leq 0.05$)

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยนักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมเท่ากับ 20.33 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.07 และนักเรียนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 18.57 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.98

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยอภิปรายจากข้อค้นพบในการวิจัยครั้งนี้ดังต่อไปนี้

1. ชุดกิจกรรม เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลกของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จะเห็นได้ว่าทั้ง 3 ขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากชุดกิจกรรม มีองค์ประกอบ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านประสิทธิภาพและความคงทนที่ช่วยดึงดูดความสนใจ เต็มเต็มความรู้ ทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจง่ายต่อการเรียนรู้ ตลอดจนคำแนะนำและข้อเสนอแนะที่ดีจากผู้เชี่ยวชาญและนักเรียนที่ผู้วิจัยได้นำมาใช้ใน การปรับปรุงจึงส่งผลให้ชุดกิจกรรมมีประสิทธิภาพเหมาะที่จะนำไปใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนรู้ที่ดีใน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชาสังคมศึกษา สอดคล้องกับแนวคิดของ สรรยา สะและหมัด (2555 : 341) ได้กล่าวว่า ชุดกิจกรรมการเรียน หมายถึง สื่อการเรียนการสอนที่มุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นลักษณะของสื่อประสม ซึ่งจัดไว้เป็นชุด ๆ โดยมีกิจกรรมประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ ที่ สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาในแต่ละหน่วย เช่น เดียวกับงานวิจัยของนพรัตน์ มาเขียว (2563 : 73) ได้ศึกษา การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาพบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่า มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 (E1/E2 เท่ากับ 82.28/83.41)

2. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรม พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.47 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 20.33 มีค่า t-test เท่ากับ -20.98 และ ค่า sig เท่ากับ .000 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยใช้ชุดกิจกรรมหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดกิจกรรมการเรียนเป็นสื่อที่ช่วยเพิ่มความสามารถในการจัดการเรียนรู้ ช่วยดึงดูดความสนใจ เต็มเต็มความรู้ ทำให้เนื้อหาของบทเรียนมีความน่าสนใจ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระมหาสิทธิโชค สิริวัฒน (อินทร์พิบูลย์), สมชัย ศรีนอกและนิเวศน์ วงศ์สุวรรณ (2565 : 86) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกวิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกวิชาพระพุทธศาสนา เรื่อง พุทธโอวาท 3 และหลักกรรม ผลการทดสอบก่อนเรียนมีประสิทธิภาพของกระบวนการเฉลี่ยร้อยละ 78.75 หลังเรียนมีประสิทธิภาพของผลลัพธ์เฉลี่ยร้อยละ 80.08 ซึ่งมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบปกติ พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 11.33 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.57 มีค่า t -test เท่ากับ -22.57 และ ค่า sig เท่ากับ .000 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยใช้การจัดการเรียนรู้รูปแบบปกติหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการสอน มีการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ของผู้เชี่ยวชาญและประสบการณ์สอนของผู้วิจัย

4. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน รายวิชาสังคมศึกษา เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมและการสอนแบบปกติ พบว่า กลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 20.33 และกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 18.57 มีค่า t -test เท่ากับ 2.26 และ ค่า sig เท่ากับ .027 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การเผยแผ่และการนับถือพระพุทธศาสนาของประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก โดยใช้ชุดกิจกรรมของกลุ่มทดลองหลังเรียนสูงกว่าหลังเรียนของกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรม มีกระบวนการเรียนรู้ที่มีความน่าสนใจและทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ซึ่งมีองค์ประกอบที่เหมาะสมตอบสนองความต้องการของนักเรียนได้เป็นอย่างดีนักเรียนสามารถทำความเข้าใจ นำไปสู่การสร้างความคิดรวบยอดทำให้เกิดความรู้จากประสบการณ์จนประสบความสำเร็จ สอดคล้องกับงานวิจัยของทิพากร ลั่นนาวาและสิริพัชร เจษฎาวิโรจน์ (2565 : 212) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์เรื่อง เชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ พบว่า 1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น เรื่อง การแยกสารสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.60/83.00 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น เรื่อง การแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 5 ขั้น เรื่องการแยกสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรมีการศึกษา พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในหน่วย หรือเนื้อหาอื่นในกลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เช่น สารหน้าที่พลเมือง สาระเศรษฐศาสตร์ สาระประวัติศาสตร์และสารภูมิศาสตร์ เป็นต้น โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.2 ควรกิจกรรมที่หลากหลายและนำสื่อมาใช้ในการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้และเลือกให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับเวลาและเนื้อหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกรู้สึกสนใจและต้องการทำกิจกรรมเพิ่มขึ้น

1.3 ควรมีการพัฒนาสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในลักษณะบทเรียนออนไลน์ต่อไป เพื่อให้ผู้เรียนเข้าถึงได้ง่ายและสะดวกต่อการเรียนรู้ในสมัยปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เช่น การเรียนการสอนโดยใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ โมเดลทางการศึกษา มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ครูผู้สอนได้มีวิธีการสอนที่หลากหลายควบคู่ไปกับการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อการพัฒนาผู้เรียนในด้านต่าง ๆ

2.2 ควรนำชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองหาประสิทธิภาพกับนักเรียนหลาย ๆ โรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เพื่อจะได้ข้อสรุปการวิจัยที่กว้างขวางมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- ทิพากร ลั่นนาวา และ สิริพัชร เจษฎาวิโรจน์. (2565). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ เรื่อง เชื้อเพลิงซากดึกดำบรรพ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดสิงห์ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับการสอนแบบปกติ*. บทความวิจัย ศษ.ม. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- นพรัตน์ มาเขียว. (2563). *การศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. มหาสารคาม : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
- บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2543). *นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์ SR printing.

- พระมหาสิทธิโชค สิริวัฒนโณ, สมชัย ศรีนอก และนิเวศน์ วงศ์สุวรรณ. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้การเรียนรู้เชิงรุก วิชาพระพุทธศาสนาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิจัย ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พิทักษ์ สีนาลาด. (2549). วิเคราะห์ปัญหาการเรียนการสอนวิชาพระพุทธศาสนาในปัจจุบัน. วารสารพุทธศาสนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 13 (3), 41-83.
- ระพีพันธ์ โพธิ์ศรี. (2545). การวิจัยในชั้นเรียนสำหรับการจัดการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน. อุดรดิตต์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์
- รัตน์ บัสนัน. (2552). การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: คำสมัย.
- ล้วนสายยศ และอังคนาสายยศ. (2553). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 11). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- วิริตถาภรณ์ ลาบรรเทา. (2557). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ตามทฤษฎีการสร้างความรู้ด้วยตนเองร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เรื่อง ระบบจำนวนเต็มสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ค.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตต์.
- สระรียา สะและหมัด. (2555). ผลการใช้ชุดกิจกรรมคณิตศาสตร์ โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 5E เรื่อง เศษส่วน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สิริวรรณ ศรีพล. (2554). การจัดการเรียนการสอนวิชาประวัติศาสตร์ในสถานศึกษา. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สมพร โตนวล. (2551). การสอนสังคมศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อิทธิเดช น้อยไม้. (2560). หลักสูตรและการจัดการเรียนรู้สังคมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โอ เอส พริ้นติ้งเฮาส์.